

Tres paràboles sobre l'esperança

En la tradició catòlica es parla de tres virtuts teologals (fe, esperança i caritat) que són tres forces que Déu comunica a l'ànima del creient per tal de viure en la fe i donar sentit a l'acció humana. En parla Pau a 1 Corintis 13, quan demana «*Mentrestant, subsisteixen la fe, l'esperança i l'amor, tots tres; però l'amor és el més gran*». L'esperança que es basa en la fe implica considerar que el present no ho explica tot, sinó que hi ha un "encara no" millor al qual ens adrecem, ja sigui com a confiança que més enllà de la mort o com a guia de la vida de cada dia. En paraules de Teresa d'Àvila: «*Quien a Dios tiene nada le falta. Solo Dios basta*». Moltes paràboles de Jesús tenen com a nucli del seu ensenyament l'esperança.

Paràbola de l'ovella perduda

12 Què us sembla? Si un home té cent ovelles i se li n'esgarria una, ¿no deixa les noranta-nou a la muntanya i va a buscar l'esgarriada?

Mateu, 18, 12

Paràbola de la dracma perduda

8 »O bé, si una dona té deu monedes de plata i en perd una, ¿no encén una llàntia i escombra la casa amb tota cura fins que la troba? 9 I quan l'ha trobada, ¿no convida les amigues i veïnes dient-los: "Ve n'ua celebrar-ho amb mi: he trobat la moneda que havia perdut"?

10 »Igualment jo us dic que hi ha una alegria semblant entre els àngels de Déu per un sol pecador que es converteix.

Lluc, 15, 8-10

Paràbola del fill pròdig

11 I digué encara:

--Un home tenia dos fills. 12 Un dia, el més jove digué al pare:

»--Pare, dona'm la part de l'herència que em toca.

»Ell els va repartir els béns. 13 Al cap d'uns quants dies, el més jove va vendre's tot el que tenia i se'n va anar amb els diners en un país llunyà.

»Un cop allí, dilapidà la seva fortuna portant una vida dissoluta. 14 Quan s'ho hagué malgastat tot, vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. 15 Llavors es va llogar a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs.

16 Tenia ganes d'atipar-se de les garrofes que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava. 17 Llavors reflexionà i es digué: "Quants jornalers del meu pare tenen pa de sobres i jo aquí m'estic morint de fam! 18 Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he

Ramon Alcoberro

pecat contra el cel i contra tu. 19 Ja no mereixo que em diguin fill teu; tracta'm com un dels teus jornalers." 20 I se n'anà a trobar el seu pare.

»Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà. 21 El fill li digué:

»--Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu.

22 »Però el pare digué als seus criats:

»--De pressa, porteu el vestit millor i poseu-l'hi, poseu-li també l'anell i les sandàlies, 23 porteu el vedell gras i mateu-lo, mengem i celebrem-ho, 24 perquè aquest fill meu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat.

»I es posaren a celebrar-ho.

25 »Mentrestant, el fill gran era al camp. Quan, de tornada, s'acostava a la casa, va sentir músiques i balls 26 i cridà un dels criats per preguntar-li què era allò. 27 Ell li digué:

»--El teu germà ha tornat. El teu pare l'ha trobat en bona salut i ha fet matar el vedell gras.

28 »El germà gran s'indignà i no volia entrar. Llavors el seu pare va sortir i el pregava. 29 Però ell li respongué:

»--Fa molts anys que et serveixo sense desobeir mai ni un de sol dels teus manaments, i tu encara no m'has donat un cabrit per a fer festa amb els meus amics. 30 En canvi, quan ha tornat aquest fill teu després de consumir els teus béns amb prostitutes, has fet matar el vedell gras.

31 »El pare li contestà:

»--Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que és meu és teu. 32 Però calia celebrar-ho i alegrar-se, perquè aquest germà teu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat.